

?La premsa de Madrid

«El més important és desprestigiar el sobiranisme i fomentar l'espanyolisme, encara que sigui el més ranci»

El moment actual de confrontació i distanciament polític i social entre una bona part de la societat catalana, sobiranista, i els sectors més centralistes i unionistes espanyols té, des de fa temps, una implicació molt directe dels mitjans de comunicació. Sobretot a Madrid on la premsa escrita, les emissores de ràdio i els canals de televisió no afluïxen (amb alguna mínima excepció) en el linxament del catalanisme. Gairebé tothom en el mateix sentit.

Es dirà que a Catalunya la situació és igual...però no és veritat. La comprovació és fàcil si observem les planes d'opinió dels diaris catalans i veurem que en major o menor mesura pràcticament tots publiquen articles de tendències diverses, contrastades. I què dir de les ràdios o les tertúlies televisives ...sempre amb veus diverses.

Fa pocs dies un programa televisiu estatal va enviar un equip a la població on va néixer Carles Puigdemont, Amer. Van preguntar a tor i a dret sobre el President, la seva família, el seu futur... Sobre el negoci familiar, una pastisseria, on varen arribar a entrar quan estaven atenant uns clients... Al final els veïns del poble els van escridassar i recomanar que marxessin. Els reporters van aconseguir el seu objectiu, que era exactament aquest.

És un exemple però cada dia n'hi ha centenars. Una calculada pluja de notícies, totes negatives, per crear un determinat estat d'opinió. El més important és desprestigiar el sobiranisme i fomentar l'espanyolisme, encara que sigui el més ranci.

Però això no és nou. A la Premsa estatal, especialment la de Madrid que crea opinió en uns sectors molt concrets del poder i la societat espanyola, existeix una llarga tradició en aquest sentit. Per exemple el 1989, quan la Guerra de Cuba. Recordem alguns exemples amb molta visceralitat i pocs arguments polítics.

Luis Morote va publicar a *El Liberal*: *"Brindo por la integridad del suelo patrio, no menguado y escindido cual lo quieren 4 locos...Por la unidad del estado, del habla nacional, por la unidad política..."* Leopoldo Alas, *Clarín*: *"Cuba és España. Cuba está poblada de españoles...Cuba es una provincia española como Cataluña"*. "Durante la Guerra de la Independencia toda la Nación luchaba porque teníamos derecho a la independencia, pero los cubanos no lo tienen...ya que Cuba, como Cataluña, es una provincia española." *"Los insurrectos son españoles extraviados que cometen un crimen de lesa patriotismo no queriendo ser españoles"*.

Fins i tot un diari de l'època que es deia *El País*, amenaçava als Estats Units: *"Si para vencer la insurreccion cubana han sido transportados 250.000 soldados a las playas cubanas...playas tienen los Estados Unidos donde desembarquen nuestros bizarros batallones"*. En definitiva, si es canvia Cuba per Catalunya...gairebé poden servir pels moments actuals. I són escrits fa més d'un segle! Per cert, Cuba va ser independent molt poc després d'aquestes publicacions...